

ΤΟ ΥΔΩΡ ΤΗΣ ΚΟΛΩΝΙΑΣ (Eau de Cologne) ΚΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ.

Ο εφευρέτης του υδατος της Κολωνίας (Eau de Cologne) ἦν Ἰταλὸς τις μικρέμπορος, ὀνόματι Giovanni Maria Farina, ὅστις ἐγκατεστάθη ἐν Γερμανίᾳ τὸ 1709. Ὅπως πάντα τὰ βιομηχανικὰ προϊόντα, τὰ προσωρι-
σμένα νὰ κατακυριεύσῃ τῆς παγκοσμίου ἀγορᾶς, οὕτω καὶ τὸ ὕδωρ τῆς Κολωνίας ἤρξατο ἀπὸ μικρῶν καὶ ἀσημάντων ἀφορμῶν.

Ο Ἰταλὸς μικρέμπορος ὁ ἐκ τοῦ Domo d'Ossola κατέλιπε τὴν πάλ-
τριον πολίτην ἐν ἡλικίᾳ εἰκοσι πέντε ἐτῶν καὶ ἦλθεν παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ
Ῥήνου πρὸς ἀναζήτησιν τῆς τύχης του. Ἐπώλει κατ' ἀρχὰς σάπωνα, μυ-
ρωδικὰ καὶ ἄλλα καλλωπιστικὰ ἀντικείμενα, ἅτινα ἐπρομηθεύετο ἐξ Ἰτα-
λίας. Βραδύτερον εὐρίσκειτο ἐν τῷ μικρῷ αὐτοῦ ἐργαστηρίῳ ἐν Κολωνίᾳ
παρὰ τῇ πλατείᾳ τοῦ Jülich νέον τι μυρωδικόν, εἰς τὸ ὅποιον ὁ εφευρέτης
ἔδωκε τὸ ὄνομα τῆς πόλεως, ἣν ἐξελέξατο πρὸς διαμονὴν του, ὅπως ἐφελ-
κυσθῇ τὴν εὐνοίαν τῶν νέων αὐτοῦ συμπολιτῶν. Ἡ μέθοδος τῆς σκευα-
σίας τοῦ νέου τούτου μύρου ἐτηρεῖτο μυστικῇ ὑπὸ τοῦ εφευρέτου.

Ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἡ φήμη τοῦ νέου τούτου μύρου δὲν ἐξήρχετο πέραν
τῶν ὁρίων τῆς τοῦ Ῥήνου ἐπαρχίας. Ἀλλ' ὁ ἑπταετής πόλεμος καὶ ἡ διά-
βασις τῶν γαλλικῶν στρατευμάτων προσεπόρισε τῷ νέῳ τούτῳ εφευρηματι
εὐρωπαϊκὴν φήμην. Οἱ Γάλλοι ἀξιωματικοὶ ἐδεώρουν ὡς ζήτημα τιμῆς
νὰ ἐμφανίζονται ἀηλιμμένοι μὲ μύρα καὶ ἀρώματα εἰς τὸ πεδίον τῆς
μάχης· ἡ κυρία αὐτῶν φροντίς περιστρέφετο εἰς τὸν ἐξωτερικὸν αὐτῶν
καλλωπισμὸν μᾶλλον ἢ περὶ τὴν πολεμικὴν ἀρετὴν. Ἰπὸ τῶν ἀξιωματι-
κῶν τούτων εἰσῆλθον τὸ ὕδωρ τῆς Κολωνίας εἰς πάσας τὰς αἰθούσας ἐν
Βερσαλλίαις· τοῦτο ἤρκεσεν, ὅπως διαδοθῇ εἰς ὅλην τὴν Γαλλίαν καὶ εἰς
ὅλον τὸν πεπολιτισμένον κόσμον.

Ο Ἰωάννης Μαρία Φαρίνας ἐζησεν ἐπὶ ἱκανὸν χρόνον, ὥστε νὰ ἴδῃ
ἰδίους ὄμμασι τὸν θρίαμβον τῆς εφευρέσεώς του. Ἀπέθανεν ἐν ἔτει 1766,
σχεδὸν ὀγδοηκοντοετής. Ο ἀνεψίος του ἐκληρονόμησε τὴν περιουσίαν του
καὶ τὸ μυστικὸν τῆς εφευρέσεώς του.

Ο κληρονόμος οὗτος τοῦ πρώτου Φαρίνα διήλθινε τὸ παρὰ τῇ πλα-
τείᾳ τοῦ Jülich ἐργοστάσιον μέχρι τοῦ ἔτους 1792. Κατέλιπε τρεῖς υἱούς,
τὸν Ἰωάννην Βαπτιστὴν, Ἰωάννην-Μαρίαν καὶ Κάρολον Ἀντώνιον. Ο νῦν
διευθυντὴς τοῦ ἐμπορικῆς οἴκου Giovanni Maria Farina εἶνε ὁ ἕγγονος
τοῦ Καρόλου Ἀντωνίου. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1709 μέχρι τῆς σήμερον μόνον
δέκα πρόσωπα ἐμυθήθησαν εἰς τὸ μυστήριον τῆς σκευασίας τοῦ ὑπὸ τὸ
ὄνομα Eau de Cologne πασιγνώστου τούτου μύρου. Οὐδέποτε ἀπόρρητον
κράτους ἐτηρήθη μετὰ τσαυτῆς μυστικότητος.

Εἰσῆλθομεν εἰς τὸ δῶμα, ἐν ᾧ τηρεῖται ἡ ὑπὸ τοῦ πρώτου Φαρίνα
ἰδιοχειρῶς γραφεῖσα συνταγὴ τῆς σκευασίας τοῦ μύρου. Τὸ ἔγγραφον, τὸ
ὅποιον, ὡς ἐννοεῖται οἰκοθεν, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἴδωμεν, εὐρίσκεται ἐντὸς
κρυσταλλίνης κύλικος, αὕτη δὲ ἐντὸς τριπλοῦ ἐρμητικῶς κεκλεισμένου κι-

βωτίου. Ἀκολουθῶς ἀνῆλθομεν εἰς τὸ δωμάτιον, ὅπερ ἐχρησίμευσεν εἰς
τὸν εφευρέτην ὡς ἐργαστήριον. Ἐνταῦθα διατηρεῖται εἰσέτι ἡ μεγάλη μη-
χανή, ἐν ᾗ ἀνιμνύοντο τὰ ἔλαια διὰ τινος στροφάλου. Ὁλόκληρον τὸ
μέρος τοῦτο τοῦ οἰκοδομήματος εἶναι ἐκτισμένον μὲ λίθους καὶ μὲ σίδη-
ρον καὶ ἀποχωρίζεται δι' ἰσχυροτάτων θυρῶν, κλειομένων διὰ διπλῶν
κλειδῶν.

Ο ὑπόγειος χώρος εἶνε διηρημένος εἰς πολλὰ διαμερίσματα χωρίζο-
μενα ἀπ' ἀλλήλων δι' ἰσχυροτάτων τειχῶν. Πρὸς περιορισμὸν τοῦ πυρὸς
ἐν ἐνδεχομένῃ πυρκαϊᾷ, τὰ διαμερίσματα ταῦτα οὐδόλως συγκοινωνοῦσι
μετ' ἀλλήλων, ἀλλὰ μόνον μετὰ τῆς ἐξω ὁδοῦ διὰ μιᾶς θύρας ἕκαστον.
Ἐν τοῖς διαμερίσμασι τούτοις φυλάσσονται ὑπερμεγέθη βυτία, πεπληρω-
μένα ὕδατος τῆς Κολωνίας. Οἱ μέγιστοι οὗτοι πίδακες εἶνε κατεσκευασμένοι
ἐκ ξύλου κέδρων, προσκομιζομένων κατ' εὐθείαν ἀπὸ τοῦ Λιβάνου. Οἱ
κορμὶ τῶν κέδρων κομίζονται ἐκ τοῦ Λιβάνου εἰς Μασσαλίαν· ἐνταῦθα
δὲ κατασκευάζονται ἐξ αὐτῶν τὰ βυτία, ἅπερ μεταβιβάζονται κατόπιν εἰς
Κολωνίαν.

Τὸ κέδρινον ξύλον εἶναι τὸ πάντων ἄριστον πρὸς διατήρησιν τῶν
μύρων διότι ἔχει ἔκτακτον στερεότητα καὶ οὐδεμίαν ὁσμὴν μεταδίδει εἰς
τὰ ὑγρά. Τὰ βυτία ὅμως ταῦτα δὲν μεταφέρονται κενὰ ἐκ Μασσαλίας εἰς
Κολωνίαν, ἀλλὰ πεπληρωμένα γαλλικοῦ οἰνοπνεύματος. Τὸ οἰνόπνευμα
τοῦτο προέρχεται ἐκ τῆς διυλίσεως σταφυλῶν, ἀγοραζομένων εἰς τὰ περί-
χωρα τῆς Ναρβόνης. Ἐκεῖ ὑπάρχει ὑποκατάστημα τοῦ οἴκου Φαρίνα.

Τὰ μέσα πρὸς μετατροπὴν τοῦ οἰνοπνεύματος εἰς ὕδωρ τῆς Κολω-
νίας εἶναι ἀπλούστατα. Γεμίζουσι κέδρινόν τινα πίδακα μέχρι τοῦ μέσου
μὲ οἰνόπνευμα, ἀκολουθῶς ἐγγέουσιν τὰ ἐλαιώδη ἐκπύσματα, καὶ εἴτα ἀπο-
πληροῦσι τὸν πίδακα οἰνοπνεύματος. Μετὰ δεκαπέντε ἡμέρας ἡ μῆξις ἐτε-
λεσιουργήθη, αἱ χημικαὶ ἐπενεργεῖαι συνετελέσθησαν καὶ τὸ μύρον εἶναι
ἔτοιμον. Τὰ ἐν τῷ πυθμένι τοῦ πίδακα ἀπομένοντα καθιζήματα ἀποτελοῦσι
πρασινωπὴν τινα τρύγα, ἥτις θεωρεῖται ὡς ἄριστον θεραπευτικὸν μέσον
κατὰ τῶν βρευματισμῶν. Ἀλλὰ τὸ ἀπόρρητον μυστήριον ἔγκειται ἐν τῇ
σκευασίᾳ τῶν ἐλαίων. Τὰ ἔλαια ταῦτα φυλάσσονται ἐντὸς μικρῶν καὶ
στρογγύλων ἐκ λευκοσιδήρου ἀγγείων, περικαλυπτομένων ὑπὸ ξυλίνου ἐπι-
στρώματος. Ἐκαστον ἐκ τῶν μικρῶν τούτων ἀγγείων ἔχει ἀξίαν τοῦλάχιστον
1500 μάρκων.

Φαίνεται ὅτι ἡ ποιότης τοῦ μύρου τούτου βαίνει βελτιουμένη ἀναλό-
γως πρὸς τὸν χρόνον τῆς ἐν τῇ ἀποθήκῃ διαμονῆς του. Ἐν τοῖς ὑπο-
γείοις τοῦ ἐργοστασίου Φαρίνα ὑπάρχουσι φιάλαι ἀπὸ τοῦ ἔτους 1750. Τὸ
παλαιότατον τοῦτο μύρον ἐννοεῖται ὅτι ἔχει ἐκτάκτως μεγάλην ἀξίαν. Συν-
ήθως ὅμως τὸ ὕδωρ τῆς Κολωνίας ἀποστέλλεται πρὸς πώλησιν μετὰ ἐξά-
μηνον ἐν τῇ ἀποθήκῃ διαμονῆς.

κ. Ν. Μ. εἰς Κάϊρον. Οἱ κληρωθήσομενοι
ἀριθμοὶ θὰ δημοσιευθῶσιν ἐν τῷ 9ῳ τῆς Κλειῶς
ἀριθμῷ. — κ. Παν. Ἀρχ. Μ. ἐν Γ'φλίδι. Ἐνεγρά-
φωμεν ὅλους καὶ τὰ τεύχη ἀπεστάλησαν μετὰ τῶν
εἰκόνων. — κ. Π. Μ. εἰς Ἀμσόν, καὶ Αἰ. Γ. Ρ.
εἰς Σλάτινα, Β. Μ. εἰς Κάϊρον. Ἀπεστάλησαν. —
κ. Α. Δ. εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Ἐνεγράψαμεν. — κ.
Ν. Γ. Σ. εἰς Μιγάμαρ. Ἐλυθῆναι παρὰ πολὺ
διὰ τὴν σύμπτωσιν ταύτην καὶ ἀναμένομεν εὐά-
ρεστα. Ἡ νέα διευθύνσις τοῦ κ. Μ. ἐλήφθη ὑπὸ
σημείωσιν. — κ. Α. Κ. εἰς Βακαῖον. Τὸ τίμημα

συνδρομῆς καὶ εἰκόνων ἐλήφθη, ἡ δὲ παραγγελία
σας ἐξετελέσθη. — κ. Π. Π. εἰς Ροδωστόν, Σ. Π.
εἰς Τσαταλτζία, Α. Ε. Π. εἰς Κάϊρον, Π. Π. εἰς
Ὀδησσόν. Ἐνεγράψαμεν ὅλους καὶ τα τεύχη
ἀπεστάλησαν. — κ. Α. Α. εἰς Βορδοσάνη. Σὰς
ἐγράψαμεν καὶ ἐλπίζομεν νὰ ἔχωμεν εὐάρεστα. —
κ. Α. Ζ. εἰς Βιτώλια. Σὰς ἐγράψαμεν. — κ. Ι. Τ.
εἰς Κάϊρον. Θὰ τὰ ἐξητε ἐγκαίρως. — κ. Α. Φ.
εἰς Σμύρνην. Ἐκ τῆς ἀγγελίας μας μαρνάνετε. —
κ. Ι. Ζ. εἰς Βατοῖμ. Πρὸς τοὺς δύο νέους συν-
δρομητὰς ἀπεστείλαμεν τὰ τεύχη καὶ ἀναμένομεν

ναύτερα. — κ. Ι. Κ. εἰς Λονδίνον. Σὰς εὐχαρι-
στοῦμεν διὰ τὴν οὐστᾶσιν. — κ. Κ. Σ. ἐν Θεοδο-
σία. Αἱ εἰκόνες ἀπεστάλησαν „Ολυμπίῳ“. Δὲν
εἶναι τόσον ἐπιτυχὲς καὶ ἔνεκα τούτου ἀμφιβά-
λομεν ἂν θὰ τὸ δημοσιεύσωμεν. — κ. Π. Α. εἰς
Ὀδησσόν. Εἰς τὴν κλήρωσιν λαμβάνουσι μέρος
μόνον οἱ νέοι συνδρομηταὶ καὶ ἐκεῖνοι οἵτινες ἤθε-
λον μᾶς ἐγράψαι τοιούτους. — κ. Π. Χ. ἐν Ἀμ-
μοχωστῷ. Ἐνεκα τῆς ἐπισωρευθείσης ὕλης δὲν
ἐδημοσιεύθη μέχρι τοῦδε ἀλλὰ θὰ προσπαθήσωμεν
νὰ πράξωμεν τοῦτο προεχῶς.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. Σπυρίδων Μαυρογένης Πασσᾶς (μετὰ εἰκόνα). — Ὁ θάνατος τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου ὑπὸ Σπυρίδωνος Παγανέλη. —
Τὸ φάσμα τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου. (Ἐκ τῶν „Ἀθηναϊκῶν Νυκτῶν“ τοῦ Σπυρ. Παγανέλη.) — Πάσχα ὑπὸ Κ. — Ἀνεξήγητα φαινόμενα. — Ὁ ἀπι-
στος Ὁωμᾶς ὑπὸ Στυλ. Οἰκονόμου (μετὰ εἰκόνα). — Ὁ Δαίμων. Διήγημα ὑπὸ Ι. Ι. Κρασσέβου (συνέχεια). — Πινακοθήκη, ἥτοι ἐρμηνεία τῶν εἰκόνων. —
Ποικίλα. (Ἠλικία ἰχθύων. — Ἀατρεία τοῦ Διαβόλου. — Πῶς τρώγουν εἰς τὰ διάφωρα ἔθνη. — Πλοίαρχος ὡς ἱεροκήρυξ. — Τὸ αἶσθημα τοῦ
οἴκου παρὰ ταῖς γαλαῖς. — Παράλογος εὐσέβεια. — Τὸ μικρότατον κράτος τοῦ κόσμου. — Τὸ χαρτονόμισμα.) — Ἐπιστήμη καὶ Καλλιτεχνία. (Ἡ
θεραπευτικὴ μέθοδος τοῦ Δρ. Weigert. — Τρικέφαλος ὑδρέχιδνα καὶ δικέφαλος χελώνη. — Τὸ ὕψιστον ὄρος τῆς γῆς. — Ἡ παραγωγή τῆς λέξεως
μπροῦτως. — Αἱ τελευταὶαι στιγμαὶ τοῦ ἀνδράπου. — „Μουσεῖον βρησκευμάτων.“) — Τὸ ὕδωρ τῆς Κολωνίας (Eau de Cologne) καὶ ἡ ἱστορία του.
— Μικρὰ Ἀλληλογραφία.

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ. Σπυρίδων Μαυρογένης Πασσᾶς, μετὰ βιογραφίας (ἐν σελ. 97). — Ὁ θάνατος τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου. Εἰκὼν κατὰ τὴν
ἐλαιογραφίαν τοῦ C. v. Piloty (ἐν σελ. 100—101). — Ὁ ἄπιστος Ὁωμᾶς. Εἰκὼν ὑπὸ C. Feldmann (ἐν σελ. 105).

Ἐκδότης Π. Α. ΖΥΓΟΥΡΗΣ.

Τύποις Eär & Hermann, ἐν Λειψίᾳ. — Χάρτης ἐκ τῆς Neue Papiermanufaktur ἐν Στρασβούργῳ. — Μελένη Frey & Sening, ἐν Λειψίᾳ.